

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-set d'abril del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000088/2015, seguida pels presumptes delictes menors dos de lesions doloses, un d'injúries als agents de l'autoritat, dos d'amenaques no condicionals, un de resistència greu i una contravenció penal de danys dolosos, contra els acusats S. M., nascut el dia 8 d'octubre de 1986 a Rússia, fill de Ludmila i de Nicolai, de nacionalitat russa, no resident i sense antecedents penals al Principat, en llibertat provisional en la present causa, havent estat en presó provisional els dies 23 i 24 de desembre del

2012, defensat per la Lletrada Sra. Neus VIVES ARMENGOL; i D. K., nascut el dia 31 de gener de 1993 a Rússia, fill de Natalia i d'Eugenio, de nacionalitat russa, no resident i sense antecedents penals al Principat, en llibertat provisional en la present causa, havent estat en presó provisional els dies 23 i 24 de desembre del 2012, defensat per la Lletrada Sra. Roser MIÑO CASTILLO; sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra CORNELLA SOLA, actuant de ponent la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL i havent designat el Tribunal ponent per la redacció de la sentència al Magistrat Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: vers les 02:35 hores del dia 22 de desembre del 2012 J. M. B. H. es trobava a l'exterior del local nocturn B. R., radicat a la confluència entre els carrers Anna Maria Pla i Ciutat de Consuegra d'Andorra la Vella, fumant una cigarreta quan se li apropiaren els acusats D. K., nascut el 31 de gener del 1993, i S. M., nascut el 8 d'octubre del 1986, ambdós de nacionalitat russa, no residents i sense antecedents penals al Principat, demanant-li S. M. una cigarreta. Quan J. M. B. H. li contestà que no en tenia, l'acusat D. K. el colpejà a la cara i, en respondre J. M. B. H. a aquesta agressió, l'acusat S. M. també agredí a J. M. B. H. amb cops de puny a la cara, fins que J. M. B. H. fugí a l'interior del Bar.

Els acusats seguidament intentaren entrar al Bar, colpejant amb puntades de peu la porta d'entrada, que els companys de J. M. B. H. tenien tancada a fi d'evitar mals majors, ocasionant desperfectes a la porta per import de 300 euros, que el titular del Bar no reclama.

Avisat el Servei de Policia, arribaren al lloc els agents amb carnets professionals núm. PO225 i PO274, procedint a controlar als acusats, moment en que S. M. els digué *yo vivo en Pamplona, solo tengo que llamar a un georgiano y os mata, (...) sacadme las*

esposas, os doy una paliza, sóis unos hijos de puta, al mateix temps que oferia una important oposició física a l'actuació dels agents, que hagueren d'emprar la força física per reduir-lo. En el curs de la contenció a l'acusat S. M., l'agent núm. PO225 resultà amb una tendinitis rotuliana del genoll dret, lesió que requerí d'una primera assistència facultativa, lesió per la que l'agent no reclama.

J. M. B. H. sofrí lesions consistents en contusió a la zona ocular i malar esquerra, amb epitaxi, que precisaren d'una primera assistència facultativa, per les que reclama.

La Caixa Andorrana de Seguretat Social ha acreditat perjudicis per l'import total de 151,62 euros corresponents a les prestacions mèdiques per compte dels lesionats J. M. B. H. i l'Agent de Policia PO225, que reclama.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius de dos delictes menors de lesions doloses que han requerit d'una primera assistència per a la seva curació, tipificat a l'article 113.1, un delicte menor d'injúries a agents de l'autoritat, tipificat a l'article 174, dos delictes menors d'amenaques no condicionals, tipificat a l'article 143, i una contravenció penal de danys dolosos de l'article 484, tots ells del Codi penal.

El Ministeri Fiscal considerarà a l'acusat D. K. penalment responsable en concepte d'autor d'un delicte menor de lesions doloses i de la contravenció penal de danys dolosos, i a l'acusat S. M. penalment responsable en concepte d'autor de dos delictes menors de lesions doloses, del delicte menor d'injúries a agents de l'autoritat, de dos delictes menors d'amenaques no condicionals i de la contravenció penal de danys dolosos, concorrent en l'acusat D. K. la circumstància atenuant de minoria d'edat penal de l'article 26 del Codi Penal, per ser menor de vint-i-un anys en el moments dels

fets, i sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal en l'acusat S. M..

El Ministeri Fiscal sol·licità les següents penes: per l'acusat D. K. la pena d'un mes d'arrest domiciliari, part ferm i la resta condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, una multa de mil euros pel delictes menor, i una multa de tres-cents euros per la contravenció penal; i per l'acusat S. M. la pena de sis mesos d'arrest domiciliari, part ferm i la resta condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, una multa de tres mil euros pel delictes menor, i una multa de tres-cents euros per la contravenció penal.

El Ministeri Fiscal sol·licità la condemna dels dos acusats al pagament solidari de les despeses processals causades i, en concepte de responsabilitat civil, a indemnitzar en la part que els correspongui a la Caixa Andorrana de Seguretat Social en l'import total de 151,62 euros corresponents a les prestacions de reemborsament, de prestacions econòmiques assumides per la CASS; i als perjudicats J. M. B. H. i l'Agent de Policia PO225 en la quantia de 1.500 euros a cadascun a raó del *pretium doloris*, més la quantia de 23,68 euros a J. M. B. H. en concepte del 25% de la visita d'urgències satisfeta.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal modificà el seu escrit de qualificació provisional, en part l'exposició de fets i la qualificació jurídica, afegint un delictes menor de resistència greu a agent de l'autoritat de l'article 397 del Codi Penal, del que seria responsable penalment l'acusat D. K., i també afegint en els dos delictes menors d'amenaques no condicionals la concurrència de la circumstància agreujant ser el subjecte passiu agent de l'autoritat.

Modificà la petició de pena, sol·licitant per l'acusat D. K. la pena única de dos mesos d'arrest domiciliari, part ferm i la resta condicional, i per l'acusat S. M. la pena de cinc mesos d'arrest domiciliari, també part ferm i la resta condicional, pels delictes

menors, ratificant la resta de penes sol·licitades a la seva qualificació provisional.

I, en concepte de responsabilitat civil, manté la reclamació per la Caixa Andorrana de Seguretat Social i pel perjudicat J. M. B. H., no respecte de l'Agent de Policia PO 225 per haver renunciat a res reclamar.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat S. M., en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà el seu desacord amb la descripció dels fets efectuada pel Ministeri Fiscal, havent negat el seu defensat tots els fets que li imputa el Ministeri Fiscal, entenent que S. M. no és responsable de cap de les infraccions que li imputa el Ministeri Fiscal i que la contravenció penal esta, en tot cas, prescrita, per la qual cosa demana l'absolució del seu defensat.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat S. M. ratificà el seu escrit de qualificació provisional, al·legant que J. M. B. H. sense cap mena de provocació agredí al seu defensat, que es va limitar a defensar-se, actuant en legítima defensa.

RESULTANT QUART. La defensa de l'acusat D. K., en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà el seu desacord amb el Ministeri Fiscal, entenent que no hi ha cap prova de càrrec en contra del seu defensat pel delictes menor de lesions doloses i la contravenció penal der danys dolosos, demanant la seva absolució i, subsidiàriament, l'aplicació de la circumstància excloent de la legítima defensa de l'article 27 del Codi penal, i de la circumstància atenuant de minoria d'edat penal de l'article 26 del Codi Penal, per ser menor de vint-i-un anys en el moments dels fets, amb aplicació de la reducció qualificada de l'article 54.3 del Codi penal i, pel cas de no ser aplicada la circumstància excloent, que la pena no sigui superior a set dies d'arrest condicional, sense multa o, si li és

imposada, que es computin els mil euros que ja foren lliurats pel seu defensat en concepte de fiança, sense haver-hi lloc a responsabilitat civil o, si fos exigible, que la indemnització en concepte de *pretium doloris* no hauria de ser superior a sis-cents euros.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat D. K. ratificà el seu escrit de qualificació provisional, afegint que la contravenció penal està prescrita.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen:

Primer. Dos delictes menors de lesions doloses, de l'article 113.1 del Codi penal, un per les lesions causades a J. M. B. H. i l'altre per les lesions causades a l'agent del Servei de Policia amb carnet professional núm. PO225, en el curs de la contenció de l'acusat S. M., havent-se produït en ambdós casos el resultat típic de lesions que han precisat per a la seva curació sols una assistència mèdica, sense posterior tractament mèdic, com resulta dels informes medicoforenses obrant en autes (folis 181 a 184 i 187 a 190).

Segon. Un delicte menor de resistència greu a funcionari públic en exercici legítim de les seves funcions, de l'article 397 del Codi penal, per la concurrència de tots els elements del tipus penal, un comportament actiu i violent, oferint oposició a l'actuació legítima d'agents de l'Autoritat en l'exercici de llurs funcions, amb perfecta coneixença de la seva condició i menystenint el principi d'Autoritat que representen.

Tercer. Un delicte menor d'injúries a agents de l'autoritat de l'article 174 i dos delictes menors d'amenaques no condicionals de l'article 143 del Codi penal, per les expressions proferides en contra dels agents, d'acord amb la qualificació del Ministeri Fiscal.

No hi ha lloc a apreciar la contravenció penal de danys dolosos, per raó dels desperfectes ocasionats a la porta del Bar,

per causa de la prescripció de dista infracció criminal, atesa la paralització del procediment per un període superior a sis mesos (folis 177 i 178), que és el termini assenyalat a l'article 81 d) del Codi penal per a la prescripció de les contravencions penals.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat S. M. és penalment responsable en concepte d'autor de dos delictes menors de lesions doloses, d'un delicte menor d'injúries a agents de l'autoritat, d'un delicte menor de resistència greu i de dos delictes menors d'amenaçes no condicionals, i l'acusat D. K. és penalment responsable en concepte d'autor d'un delicte menor de lesions doloses, ambdós per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, resultant la seva participació de la prova practicada.

Tot i que els dos acusats han negat haver agredit a J. M. B. H., dient que es limitaren a defensar-se front una agressió d'aquest, havent també negat l'acusat S. M. haver insultat, amenaçat i ofert resistència als agents del Servei de Policia quan procediren al seu control, la versió que dels fets donen els dos acusats és plenament contradictòria amb la de la víctima J. M. B. H. i els agents del Servei de Policia.

Remarquem que tant D. K. com S. M. tenen declarat que D. K. en rebre un cop de puny de J. M. B. H. es va quedar caigut al terra perdent el coneixement, reiterant D. K. que quan el varen introduir al vehicle policial estava inconscient, versió que està en clara contradicció amb el que diuen els agents, de que varen detenir a D. K. uns 150 metres més enllà del Bar.

La víctima J. M. B. H. manté la mateixa versió dels fets, persistent i sense contradiccions essencials, de que van sortir fora a fumar i arribà un noi, que no el va entendre però creu que li demanà una cigarreta, ell li va donar a entendre que no en tenia més i llavors l'altre noi li donà dos cops de puny al rostre, ell es girà

donant-li un cop de puny, moment en que l'altre noi també el va agredir a cops de puny, i al judici oral va identificar a S. M. com el noi que li demanà la cigarreta i a D. K. com el noi que l'agredí en primer lloc.

El testimoni F. L. H. A. F., company de feina de J. M. B. H., té declarat que no va veure l'inici de la agressió ja que va entrar al Bar a buscar la jaqueta i quan va sortir ja s'havien pegat, però sí va veure com un dels nois va donar una puntada de peu a la porta del local, no recorda qui dels dos, i ratificà la seva declaració a la Policia, on digué que fou el més jove el que va donar la puntada de peu a la porta (foli 77). El testimoni J. M. P. declarà que no recordava quin dels dos nois empenyé al seu company, i que després l'altre li donà cops de puny a J. M. B. H., i el gerent del Bar, G. A. R. P., tampoc va veure el que va succeir fora del Bar, però sí que va veure que dues persones donaven cops de peu a la porta del bar i volien entrar, que la porta va tenir desperfectes pels que no reclama.

L'agent del Servei de Policia amb carnet professional núm. P0225, tot i que al judici oral va identificar al més jove dels acusats, que es correspon amb D. K., com el que els va insultar, desafiar a una baralla i que varen haver de contenir fortament de mans i peus, es ratificà en el que va fer constar a l'informe, ja que avui no ho podia assegurar, i que l'agent del Servei de Policia amb carnet professional núm. P0274 manifestà al judici oral que no recordava la intervenció, remetent-se també a l'informe. Així, ambdós agents es remeteren i ratificaren el seu informe, en el que s'identifica sense dubte a l'acusat S. M. com l'individu que insultà, amenaçà i oferir resistència als agents en el moment de la seva detenció (folis 10 a 12).

Consten també en autes els informes forenses de les lesions sofertes per J. M. B. H. i per l'agent del Servei de Policia amb carnet professional núm. P0225, que constitueixen corroboracions objectives de les agressions de que ambdós foren objecte.

CONSIDERANT TERCER. Concorre en l'acusat D. K. la circumstància atenuant de minoria d'edat penal de l'article 26 del Codi Penal, per ser menor de 21 anys en el moments dels fets, amb l'efecte de la reducció qualificada de la pena de l'article 54.3 del Codi penal, i en l'acusat S. M. concorre, respecte dels delictes menors d'amenaça no condicionals, la circumstància agreujant de la condició en el subjecte passiu de funcionari en l'exercici del seu càrrec, de l'article 30.9 del Codi penal.

Les defenses dels dos acusats al·leguen que varen actuar en legítima defensa davant de l'agressió de que foren objecte per part de J. M. B. H.. La circumstància excloent de la legítima defensa de l'article 27 del Codi penal exigeix, d'acord amb la jurisprudència d'aquest Tribunal, que hi hagi en primer lloc una agressió il·legítima, no havent quedat acreditat que J. M. B. H. hagués inicialment agredit a cap dels dos acusats.

En atenció a la concurrència de les circumstàncies modificatives ans esmentades, i fent ús el Tribunal de la facultat que li atorga l'article 58.3 del Codi Penal, imposa a l'acusat S. M. la pena de cinc mesos d'arrest condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i multa de mil euros, i a l'acusat D. K. la pena de dos mesos d'arrest condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i multa de mil euros.

CONSIDERANT QUART. De conformitat amb allò que disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, declarem als acusats S. M. i D. K. responsables civils i, en dit concepte, els condemnem a indemnitzar, conjunta i solidàriament, a J. M. B. H. en les quantitats de 23,68 euros en concepte de prestacions mèdiques no abonades per la Caixa Andorra de Seguretat Social, i

700 euros en concepte de *Pretium doloris*, avaluat com molt lleuger (0,5 /7).

Els acusats també hauran d'indemnitzar a la Caixa Andorra de Seguretat Social, conjunta i solidàriament, en la quantitat de 71,03 euros en concepte de les prestacions mèdiques i laborals abonades per compte de J. M. B. H., i l'acusat S. M. en la quantitat de 80,59 euros en concepte de les prestacions mèdiques abonades per compte de l'agent PO225 (foli 154), quantitats que s'incrementaran amb els interessos legals fins al seu total pagament.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa als acusats el pagament de les despeses processals causades.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

F A L L E M :

CONDEMNEM a l'acusat S. M. com a responsable penalment en el concepte d'autor de dos delictes menors de lesions doloses, un delicte menor de resistència greu, un delicte menor d'injúries a agents de l'autoritat i dos delictes menors d'amenaques no condicionals, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal en els dos primers delictes i amb la concurrència en els dos delictes d'amenaques de la circumstància agreujant de la condició en el subjecte passiu de funcionari en l'exercici del seu càrrec.

Imposem a l'acusat S. M. la pena de CINC (5) MESOS D'ARREST CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i MULTA DE MIL (1.000) EUROS.

CONDEMNEM a l'acusat D. K. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delict menor de lesions doloses, amb la concurrència de la circumstància atenuant de minoria d'edat penal.

Imposem a l'acusat D. K. la pena de DOS (2) MESOS D'ARREST CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i MULTA DE MIL (1.000) EUROS.

ABSOLEM als acusats S. M. i D. K. de la contravenció penal de danys dolosos per la que venien acusats.

Condemnem als acusats S. M. i D. K. al pagament de les despeses processals causades i a indemnitzar, conjunta i solidàriament, a J. M. B. H. en la quantitat 723,68 euros i a la Caixa Andorra de Seguretat Social en la quantitat de 71,03 euros, i a l'acusat S. M. a indemnitzar a la Caixa Andorra de Seguretat Social en la quantitat de 80,59 euros, amb els interessos legals fins al seu total pagament.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.